

“Το αιώνιο Φως, φωτίζει τα σκοτεινά μονοπάτια της πλάνης”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως



Την Χριστουγεννιάτικη Εγκύκλιο εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολη Ελευθερουπόλεως. “Ας έχουν περάσει δύο χιλιάδες χρόνια, από τότε πού πρωτοέλαμψε το αιώνιο και ιλαρό Φως της γνώσεως στο Σπήλαιο της Βηθλεέμ. Δεν τελείωσε ο προορισμός του. Έχει και σήμερα να φωτίσει τον κόσμο, τον κόσμο μας πού πλανάται και υποφέρει μέσα στα σκοτεινά μονοπάτια της πλάνης, της αθείας, της κακίας και των παθών” αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος.

«Ἡ Γέννησίς Σου, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως...»

Μέ πόση ἀπλότητα, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὁμιλεῖ γιά τό τρισμέγιστο ἱστορικό Γεγονός τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, γιά τό Γεγονός τό «μόνον καινόν ὑπό τόν ἥλιον», ὁ ἱερός ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας μας! Χριστέ μου, ψάλλει, ἡ Γέννησή Σου ἀνέτειλε, ἔφερε, στόν κόσμο τό φῶς τῆς γνώσεως... Δηλαδή, θά τολμοῦσε κάποιος νά ἀντεῖπει στόν ἅγιο ὕμνογράφο, ὁ κόσμος μέχρι τότε, μέχρι ἐκεῖνο τό μοναδικό βράδυ, τήν ἅγια νύχτα, πού μέσα σέ ἓνα ταπεινό, σκοτεινό καί ἀνήλιο Σπήλαιο γεννήθηκε ὁ Θεάνθρωπος, ὁ κόσμος δέν ἔξερε, ὁ κόσμος ἦταν βυθισμένος στό σκοτάδι τῆς ἄγνοιας; Ὁ κόσμος μέ τόσους σοφούς καί ξακουστούς φιλοσόφους, ὁ κόσμος μέ τόσους ἐπιστήμονες καί καλλιτέχνες, μέ τόσα ἐπιτεύγματα πολιτισμοῦ, δέν ἔξερε τίποτε; Καί δέν θά ἤμασταν ἐκτός πραγματικότητος, ἐάν θά βλέπαμε ἐκείνους πού μελετοῦν προσεκτικά τόν ἀρχαῖο πολιτισμό νά ἐξανίσταντο ὀργισμένοι κατά τοῦ ποιητῆ τοῦ τροπαρίου μας, πού φαίνεται μέ ὅσα ψάλλει νά ἀπαξιώνει τόν προχριστιανικό κόσμο.

Ναί! Ὑπῆρχαν μέχρις ὅτου τό Θεῖον Βρέφος γεννηθεῖ στήν ταπεινή Βηθλεέμ, σέ πολλά ἔθνη καί λαούς ἐπάνω στή γῆ καί σοφοί καί σπουδαῖοι φιλόσοφοι καί λαμπροί ἐπιστήμονες καί καλλιτέχνες, οἱ ὁποῖοι μέ τή σοφία καί τήν τέχνη τους ὕψωσαν θαυμαστά μνημεῖα πολιτισμοῦ. Παρόλα ὅμως αὐτά ὅλοι αὐτοί οἱ ἐξέχοντες ἄνθρωποι δέν μπόρεσαν, στάθηκε ἀδύνατο, νά βοηθήσουν ἀποτελεσματικά τούς συνανθρώπους των. Μέ τί ἔμοιαζε, θά τολμούσαμε νά ποῦμε, ἡ σοφία καί ἡ ἐπιστήμη καί ἡ τέχνη τους; Ἐμοιαζε μέ ἐκεῖνο τό ἀσθενικό, τό χλωμό καί ἀδύναμο φῶς, πού σκορπίζουν ἐκεῖνα τά μικροσκοπικά ζωάκια, πού τά ὀνομάζουμε καταχρηστικά πυγολαμπίδες. Σέ τί μποροῦν νά βοηθήσουν τόν διαβάτη μέσα στό σκοτάδι τά φωτεινά αὐτά ἔμψυχα ὄντα;

Τόση ἦταν δυστυχῶς καί ἡ λάμψη τῆς σοφίας πρό Χριστοῦ. Ἦταν ἀνίσχυρη δραματικά γιά νά φωτίσει τά σκότη τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου καί νά τόν καθοδηγήσει στό δρόμο τῆς ἀλήθειας. Ἀκριβῶς γι' αὐτό καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔχοντας κατά νοῦν αὐτήν τήν ἀδυναμία τῆς ἀρχαίας σοφίας νά βοηθήσει τόν ἄνθρωπο στήν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων του ὑψώνει τήν φωνή του ἀπευθυνόμενος στόν ἀρχαῖο κόσμο καί γράφει στούς χριστιανούς τῆς Κορίνθου: «ποῦ σοφός, ποῦ γραμματεὺς, ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχί ἐμώρανε ὁ Θεός τήν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τόν Θεόν εὐδόκησεν ὁ Θεός διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τούς πιστεύοντας» (Α΄ Κορ. 1, 20-21).

«Ἡ Γέννησίς Σου, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς

γνώσεως...». Καί τότε, αλλά καί σήμερα! Ἄς ἔχουν περάσει δύο χιλιάδες χρόνια, ἀπό τότε πού πρωτοέλαμψε τό αἰώνιο καί ἱλαρό Φῶς τῆς γνώσεως στό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ. Δέν τελείωσε ὁ προορισμός του. Ἔχει καί σήμερα νά φωτίσει τόν κόσμο, τόν κόσμο μας πού πλανᾶται καί ὑποφέρει μέσα στά σκοτεινά μονοπάτια τῆς πλάνης, τῆς ἀθείας, τῆς κακίας καί τῶν παθῶν. Νομίζουμε μεθυσμένοι ἀπό τίς καταπληκτικές ἐπιδόσεις τῆς Ἐπιστήμης καί τῆς Τεχνολογίας ὅτι κατέχουμε τό φῶς τῆς γνώσεως. Καί ὅμως ἀγνοοῦμε τό βασικό νόημα τῆς ζωῆς, τόν ἀληθινό προορισμό μας, τό τί περιμένει τήν ἀθάνατη ψυχή μας. Κυκλοφοροῦμε στούς δρόμους τῆς ζωῆς μέ τή βοήθεια τῶν ἀδύναμων πυγολαμπίδων τοῦ ὑλικοῦ καί εὐδαιμονιστικοῦ πολιτισμοῦ μας. Μέ τό ἄγχος καί τήν ἀγωνία. Χωρίς τήν ἐλπίδα καί τή χαρά τῆς πίστεως.

Εἶθε ἡ Γέννησίς Σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν νά φέρει καί πάλι καί σέ μᾶς τό φῶς τῆς γνώσεως. Ἀμήν

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΑΣ [\[email protected\]](#)